

ISPANIJA, 1251 M.

887 m. grafas Vifredas Katalonijos Pirėnų regione įkūrė vienuolyną, aplink kurį beveik iš karto susiformavo kaimas, dar ir šiandien vadinamas Šventuoju Jonu iš Abatijos (Sant Joan de les Abadesses). Čia nuo 1251 m. yra saugomas Nukryžiuotasis su nesuirusia Ostija, uždėta ant Jėzaus statulos kaktos.

Medinės Jėzaus statulos, kurioje saugoma stebuklingoji Ostija, veidas

Šventojo Jono iš abatijos vienuolynas

1251

metais vienuolyno bažnyčioje buvo iš medžio išdrožti keli meniniai darbai, vaizduojantys Jėzaus nuėmimą nuo kryžiaus: Jėzaus ir Jo motinos Marijos, Juozapo iš Arimatėjos, Nikodemo, šventojo Jono, Jėzaus mylimo mokinio, ir dviejų plėšikų figūros. Šios gražios statulos, išgelbėtos nuo sunaikinimo per 1936 metų Ispanijos pilietinį karą, dėl savo išraiškingumo daugeliui žmonių sukelia stiprias emocijas.

Ypač išpūdinga yra

Jėzaus galva. Ją droždamas dailininkas kaktoje padarė maždaug dviejų su puse colių skersmens įdubą, kad joje būtų galima saugoti Eucharistiją. 1251 m. kažkas ten įdėjo konsekruotą Ostiją. Tačiau laikui bėgant apie tai buvo pamiršta.

Tik 1426 m., restauruojant statulas, Nukryžiuotojo kaktos įduba, užklijuota nedidele sidabrine plokšte, buvo aptikta. Joje, suvyniota į baltą lininį audeklą, buvo rasta visiškai nesuirusi 1251 m. konsekruota Ostija. Nuo to laiko tą Ostiją, žinomą kaip Švenčiausioji šventojo Jono iš Abatijos paslaptis, garbina ir lanko daugybė piligrimų.